

[Jørgen Tved]

Men jeg stillede nogle konkrete spørgsmål, og dem vil jeg gerne have et svar på. Når ministeren spørger: Hvem er de svage? – så skal jeg gerne hjælpe ministeren lidt på vej. Det er f.eks. de pensionister, der bor i de pensionistboliger, som nu er omdannet til almindelige sociale boliger, og hvor man anbringer sociale pensionister. Det drejer sig om Nørrebro Vænge, Tranehavegård og Sundbyparken for at nævne de københavnske områder. Her sidder i hundredvis af ældre mennesker og er bævende angst for førtidspensionister, der f.eks. er narkomaner – angst for, at der skal ske indbrud, for at de skal blive slået ned, osv.

Jeg kunne også pege på andre områder, f.eks. anbringelse af børn, som man i øjeblikket taler meget om. Det er imidlertid regeringens politik, der har bragt f.eks. Københavns Kommune i den situation, at de, når de har skullet anbringe børn, har måttet skære ned på behandlingshjem, så der er opstået situationer, hvor man har måttet lade børn, der har et behov for behandling, blive i miljøet.

Men der er også en anden gruppe svage, som man beskytter, og det er sagsbehandlerne på bistandskontorerne. Problemet er imidlertid opstået, fordi nogle mennesker efterhånden er drevet ud i en så desperat situation, at de begår voldelige handlinger over for de første, de møder i systemet, og som de opfatter som modstanderen, nemlig nogle sagesløse sagsbehandlere, og så er det dem og ikke klienterne, man hjælper.

Jeg vil gerne vide helt konkret, fru minister: Er det meningen, at de ti milliarder kroner, som det er antydnet at regeringen skal spare, også skal spares på det sociale budget for 1989?

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg skal gøre opmærksom på, at en kort bemærkning maksimalt er af 2 minutters varighed, og at direkte tale ikke er tilladt.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Socialministeren nævnte to eksempler på henholdsvis et forkromet system og et passiverende hyttefad, og jeg vil gerne spørge ministeren, om hendes bemærkning om, at det er de halvgamle unge, der går ind under begrebet passiverende hyttefad, skal forstås på den måde, at regeringen nu vil genindføre den ung-

domsgaranti, som man afskaffede, eller andet jobtilbud. Det ville glæde os meget nede i Storstrøms Amt, og det er en jubel, der formentlig vil gælde ganske mange andre steder.

Ved »det forkromede system« forstår de fleste storslåede rammer og en storslået indsats, men jeg tror i hvert fald ikke de gamle, der er plejehjemspatienter, oplever hospitalsvæsenet som et forkromet system. Og når de ligger på hospitalerne, hænger det sammen med, at en af ministerens forgængere, nemlig den nuværende finansminister, skrev ud til landets kommuner: Lad være med at bygge plejehjem, til trods for at vi dengang havde 3.000 plejehjemspatienter på vore sygehuse. Tallet er steget til 6.000, har ministeren jo ved en senere lejlighed oplyst os andre om. Det er en kæmpebelastning for hospitalsvæsenet og dem, der i øvrigt måtte have brug for hospitalsvæsenet.

Der står kun en meget lidt konkret bemærkning om refusioner og finansiering, og derfor vil jeg bede ministeren kommentere dette spørgsmål.

Vi ved jo godt, hvorfor de ligger dér: man sparer simpelt hen penge. Kommunerne vil have dem på hospitaler; det er en helt anden kasse. Ønsker ministeren at inddrage refusioner eller finansieringsovervejelser i forbindelse med en omlægning, så vi kan forhindre en udvikling, der medfører, at et stadig større antal plejehjemspatienter ligger på vore hospitaler?

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Der er to korte spørgsmål, som jeg egentlig synes det ville være meget rart at få ministerens kommentar til, inden vi går videre.

Det ene er spørgsmålet om refusioner og om råd og vejledning. Er meningen med udtrykket, at det var en god diskussion værd, at det skal blive på snakkeplanet, eller kan vi komme over til noget konkret? Jeg skal da gerne give ministeren medhold i, at der kan være nogle afgrænsningsproblemer, men disse afgrænsningsproblemer er da beskrevet i den grønne betænkning, vi har fået tidligere, hvor man har givet nogle klare henvisninger. I alle tilfælde må man kun opfatte de fremskudte forvaltningskontorer, som vil opstå ude i miljøerne, som tilbud om råd og vejledning.

Noget andet – sagt for at jeg ikke skal blive misforstået i den debat, der kommer – er de